

La mêlée argentina

La mêlée argentina

R. Martínez-Galiana

Quan els neòfits parlen de la mêlée argentina sempre ho fan com si en tot el rugby argentí aquesta fos l'única manera de jugar la mêlée.

És normal també que aquests desconexors del tema associïn aquesta manera particular de jugar la mêlée a una tècnica singular o una tàctica diferenciada, però mai a les grans diferències quant a repercussió sobre el joc global de l'equip que representa el fet d'efectuar-la d'una manera o d'una altra.

En la mal anomenada mêlée "argentina", o per altres "bajadita", es donen unes circumstàncies que no solament obliguen a escollir els davanters per les seves determinades condicions físiques, sinó que també obliguen a hipotecar tot el joc de la resta de l'equip. Per això, i fins ara, qualsevol equip que treballi l'empenyiment coordinat en el joc estàtic de la mêlée haurà de sotmetre tots els seus jugadors a les obligacions que això comporta.

L'equilibri no ha pogut fins ara ser portat a la pràctica tot i l'esforç de molts tècnics en aquestes arts.

Tot ens porta a pensar que, ara com ara, o s'adopta una opció o s'adopta l'altra; és a dir, juguem l'empenyiment coordinat en la mêlée o busquem un altre joc amb els davanters per encadenar un sistema d'atac combinat de guanyar pilotes i desplegar el joc sense caure en el joc absolutament tancat i anar d'un agrupament a un altre voluntàriament.

Aspectes diferenciadors dels dos tipus d'agrupaments

1. E. Coord.: S'empeny des del primer moment, es

Quando los neófitos hablan de la mêlée argentina siempre lo hacen como si en todo el rugby argentino ese fuera el único modo de jugar la mêlée.

Es común también a todos estos desconocedores del tema, el asociar esa forma particular de jugar la mêlée a una técnica particular o una táctica diferenciada, pero nunca a las grandes diferencias en cuanto a repercusión sobre el juego global del equipo que representa el efectuarla de una u otra forma.

En la mal llamada mêlée "argentina", o por otros "bajadita", se dan unas circunstancias que no sólo obligan a escoger a los delanteros por sus determinadas condiciones físicas, sino que también obligan a hipotecar todo el juego del resto del equipo. Por ello, y hasta la fecha, cualquier equipo que trabaje el empuje coordinado en el juego estático de la mêlée, deberá someter a todos sus jugadores a las obligaciones que ello conlleva.

El equilibrio no ha podido hasta el momento ser llevado a la práctica, pese al esfuerzo de muchos técnicos en estas lides.

Todo nos lleva a pensar que hoy por hoy o se toma una opción o se toma la otra; o sea, jugamos al empuje coordinado en la mêlée o buscamos otro juego con los delanteros para encadenar un sistema de ataque combinado de ganar balones y desplegar el juego sin caer en el juego absolutamente cerrado e ir de un agrupamiento a otro voluntariamente.

Aspectos diferenciadores de ambos tipos de agrupamientos

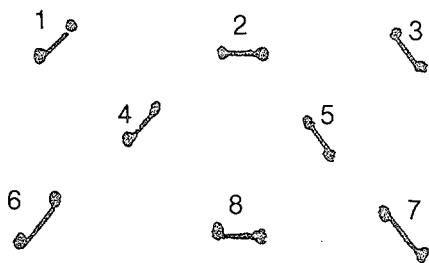
1. E. Coord.: Se empuja desde el primer momento,

baixa al màxim la posició del cos abans de la introducció de la pilota i, amb aquesta dins, s'empeny al màxim.

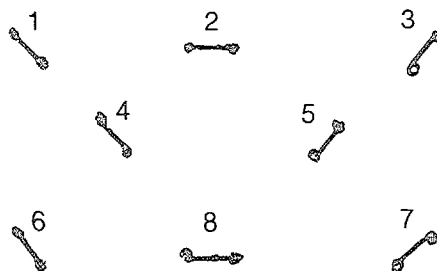
se baja al máximo la posición del cuerpo antes de la introducción del balón y con éste dentro se empuja al máximo.

COL·LOCACIÓ DE JUGADORS EN MÊLÉE (Posicions dels peus)

EMPENYIMENT COORDINAT

EMPENYIMENT CONVENCIONAL

E. Conv.: Es flexionen les cames i el cos i s'empeny de baix cap amunt un cop s'ha introduït la pilota; el nº 2 treu el peu per talonar.

2. E. Coord.: És difícil "obrir" la pilota i que els nº 6, 7 i 8 surtin de la mêlée amb la pilota controlada.

E. Conv.: Les dues terceres línies (6, 7 i 8) poden sortir ràpidament de la mêlée, bé per jugar ells mateixos la pilota bé per donar suport al joc obert.

3. E. Coord.: Generalment s'obtenen la majoria de pilotes amb avantatge, fins i tot les d'introducció del contrari, però estan determinades per la posició de les seves línies de defensa i la poca rapidesa de moviments dels terceres línies. La majoria de jugades tornen a l'interior del "paquet" per formar nous agrupaments.

E. Conv.: Les pilotes guanyades surten molt més "netes" i, sobretot, ràpides, cosa que permet obrir la pilota a la mà i efectuar un joc molt més desplegat.

Amb aquests aspectes esmentats hem vist que, malgrat obtenir més pilotes amb l'empenyiment coordinat, són molt més difícils de jugar per la poca "qualitat" d'aquestes i el joc deriva en moltes més puntades de peu a favor de guanyar terreny i en un joc molt més agrupat, i això és determinant perquè únicament hi participin els vuit davanters, el mig de mêlée i el mig d'obertura (la qual cosa coneix com el "rugby a deu"), quedant resta de jugadors pràcticament per defensar.

És per totes aquestes raons que a l'Argentina es troben ja no dos corrents de joc en mêlée, sinó tota una sèrie de diferents qüestions tàctiques, tècni-

E. Conv.: Se flexionan las piernas y el cuerpo y se empuja de abajo a arriba una vez se ha introducido el balón, el nº 2 saca el pie para talonar.

2. E. Coord.: Es difícil "abrir" el balón y salir los nº 6, 7 y 8 de la mêlée con el balón controlado.

E. Conv.: Las terceras líneas (6, 7 y 8) pueden salir rápidamente de la mêlée bien para jugar ellos mismos el balón o bien para apoyar el juego abierto.

3. E. Coord.: Generalmente se obtienen la mayoría de los balones con ventaja, incluso los de introducción del contrario, pero éstos están determinados por la posición de sus líneas de defensa y la poca rapidez de movimientos de los terceras líneas. La mayoría de las jugadas vuelven al interior del "paquete" para formar nuevos agrupamientos.

E. Conv.: Los balones ganados salen mucho más "limpios" y sobre todo rápidos, lo que permite abrir el balón a la mano y efectuar un juego mucho más desplegado.

Con estos aspectos mencionados hemos visto que, a pesar de obtener más balones con el empuje coordinado, son mucho más difíciles de jugar por la poca "calidad" de los mismos y el juego deriva en muchas más patadas en pos de ganar terreno y en un juego mucho más agrupado, siendo esto determinante para que únicamente participe en el mismo los ocho delanteros, el medio de mêlée y el medio de apertura (lo que se ha llamado el "rugby a diez"), quedando el resto de jugadores prácticamente para defender.

ques, ètiques i morals que marquen grans diferències en el concepte i el desenvolupament del nostre joc.

Es por todas estas razones que Argentina se encuentran ya no dos corrientes de juego en me-lée, sino toda una serie de diferentes cuestiones tácticas, técnicas, éticas y morales que marcan grandes diferencias en el concepto y desarrollo de nuestro juego.
